

Влиза Мария.

Зара променя посоката и с безразличен вид отива към прозореца.

- Навън чака един младеж, който иска да говори с теб - обръща се към Спиридонов Мария.

- Какъв младеж? - пита с досада Спиридонов.

- Един чиновник от склада - казва Мария.

- Не мога да се занимавам с дребнуци - недоволно отсича той.

- Аз искам да го приема! - твърдо заявява Мария.

Спиридонов я гледа оцудено. След това хвърля поглед към Зара, която му прави знак с двете ръце.

- Къде е този младеж? - пита колебливо Спиридонов, като не може да разбере знаците на Зара.

- Чака в градината - обяснява Мария.

Спиридонов все още не разбира нищо и се колебае между досадата да приеме младежа и желанието да изгълти необикновената прищипка на дъщеря си.

- Та помани го, най-сетне ... - настоява нетърпеливо Мария - намя да станем прокажани, ако няма кафе с един дребен чиновник! Изумлението на Зара, както стои до прозореца и поглежда навън, достига най-висшата си точка.

Спиридонов също добива учуден вид. Той става от креслото и тръгва към прозореца. Зара си отдъхва и ухиlena дава знак с ръце, че е доволна, заедно той най-сетне е разбрал какво трябва да направи.

Спиридонов поглежда през прозореца.

- Хей, момко! ...извиква той на Борис, който стои в градината - Влезте вътре!

х

Борис влиза в трапезарията.

- Запознайте се с дъщеря ми и секретарката ми! - казва му Спиридонов, като се ръкува с него.

Борис последователно се ръкува с Мария и Зара.

- Саднете! ... посочва му едно празно кресло Мария.

Борис сядна.

- Ще пиете ли кафе? - пита го сладко Зара.

- Разбира се! - отваря врата вместо него Спиридонов.

- Боя се да не досаждам! ... казва Борис, като хвърля бърз поглед към Мария.

- О, Вие не изглеждате стеснителен! .... подава му кафето Зара.